

Czytania: Dz 11, 21b-26; 13, 1-3; Ps 98 (97), 1bcde. 2-3b. 3c-4. 5-6; Aklamacja Mt 28, 19a. 20b; Mt 10, 7-13

Pierwsze czytanie mówi nam kim był Barnaba. Autor Dziejów Apostolskich opisuje go krótko: „był człowiekiem dobrym i pełnym Ducha Św. i wiary”. W NT dobry człowiek to człowiek, który „z dobrego skarbca swego serca wydobywa dobro” (Łk 6:45)”, to człowiek, który ma wyczuć sytuację i wie, jak się zachować, sam czyni dobro i zachęca innych do dobrego życia i dobrych czynów. Człowiek pełen Ducha Świętego, to ktoś taki jak św. Szczepan pierwszy męczennik. O nim też tak pisał w Dziejach św. Łukasz. Człowieka pełen Ducha Św., to człowiek wierny Chrystusowi, i pełen miłosierdzia i przebaczenia dla innych, człowiek szczerzej wiary i oddania, to człowiek nie tylko śledzący jakiś system wartości. Ale taki człowiek wie komu zaufa, to człowiek, który ma pełne zaufanie do Chrystusa, zaufanie do Boga, zaufanie wobec poruszeń Ducha Św.

Prośmy Pan Boga, aby dał nam tyle łaski byśmy i my mogli stać się takimi ludźmi i aby o nas mógł ktoś powiedzieć, że był dobrym człowiekiem, pełnym wiary i Ducha Świętego.

o. Wiesław Jonczyk SJ